

Verschillende tijdlijnen

Ongeveer 25 jaar geleden had ik de gelegenheid om zo'n 4 maanden in het klooster van onze orde in Amerika (Noord-Californië) te verblijven. Ik heb toen ook de bossen bezocht met de gigantische redwoods, de hoogste bomen ter wereld. Eén van de oudste soorten van deze wereld. Die bossen liggen op de grens tussen Californië en Oregon. Het was onvergetelijk om tussen bomen te lopen van 2000 tot 2500 jaar oud. Ik beseftte dat ik voor die bomen slechts een eendagsvlinder ben. Ze 'kijken op me neer' en zien me komen en gaan. Zo'n 70 tot 80 generaties mensen zijn verschenen en verdwenen in het leven van één van die bomen.

Dus als we het over een tijdlijn hebben, hebben die bomen een hele andere tijdlijn dan wij mensen. En de bergen waartussen ze staan zijn weer veel ouder, honderden miljoenen jaren. Vanuit hun 'gezichtspunt' zijn die bomen eendagsvlinders; ze komen en gaan in een ogenblik. Vanuit het 'gezichtspunt' van de aarde zijn de bergen slechts eendagsvlinders; ze rijzen op en slijten af. Vanuit het universum gezien is onze aarde een jonge creatie. En misschien is ons universum ook wel zo iets dat weer verschijnt nadat een ander is geëindigd. De eerste tekenen lijken ervoor gevonden te zijn. Al die dingen hebben een verschillende tijdlijn als die van ons.

Waarom zeg ik dit? We kunnen ons zo vreselijk druk maken over wat er in onze tijdlijn verschijnt. En ik probeer hier ook niets te relativiseren, want heel veel problemen die we hebben als mens en mensheid zijn er juist omdat we de dingen niet serieus genoeg nemen, of bagatelliseren, en daarom niet de aandacht geven die ze verdienen. Maar wanneer we alleen maar onze eigen tijdlijn kennen en ons daarop richten, kunnen de ontwikkelingen in ons eigen leven en om ons heen soms wel heel overweldigend aanvoelen en daarmee stressvol en verliezen we de innerlijke stabiliteit en rust om goed op de ontwikkelingen te reageren. Om dat te doen wat werkelijk nodig is, in plaats van de dingen voor ons uit te schuiven of te negeren of te reageren vanuit stress en angst.

Dus wanneer we zitten, laten we de tijdlijn van ons leven even zijn voor wat het is. En net zoals op Facebook, de dingen op onze tijdlijn zijn wat we er over zeggen, wat we er over denken. Dus we worden stil zoals een berg stil is. We laten onze tijdlijn gaan en nemen als het ware die van een berg over, een veel ruimere en langere en grotere. We zitten als een berg en dan zijn de dingen nog altijd zoals ze zijn, maar ze verliezen hun dramatiek. Voor een berg zijn de bomen, de mensen, de vogels simpelweg de dingen die er zijn. Ze verschijnen, ze verdwijnen. De berg blijft stabiel.

Dus daarom worden we stil. Onze tijdlijn verdwijnt niet en dat hoeft ook niet, want er is niets mis met de tijdlijn en wat we denken en erover zeggen. Maar terugkomen naar het 'zitten als een berg' brengt ons terug naar de stilte, de stabiliteit en de rust van een berg. En dan kunnen we reageren op hoe de dingen zijn met diezelfde rust, met diezelfde stilte, met diezelfde gronding van die berg. We worden niet meer meegesleept door de ontwikkelingen in ons eigen leven of in de wereld. We worden niet meer overweldigd door de dramatiek van de dingen. De dingen zijn gewoon zoals ze zijn en daar kan ik zonder stress op reageren.

Dus zit, verzacht en ontspan. Ben die berg. Laat de dingen komen en gaan. Maar laat je gedachten en je verhalen erover ook maar gaan. Kom terug naar je eigen stabiliteit en weet dat die in elk moment van je leven te vinden is. Want alle perspectieven staan tot je beschikking: die van de mens, de boom, de berg, de aarde, het universum. Wordt stil en zie dat dit zo is.

* * * * *

Eerw. Baldwin Schreurs
Zondag 30 juni 2024